

[Christmas Møller.]

ærede Ordfører kunde have sparet de Bemærkninger.

Jeg skal dernæst henvende nogle Ord til den højtærede Handelsminister, som sagde, at vor Betænkning var spildt Arbejde, fordi det var en Betænkning til Regeringens Forslag. Ja, men den højtærede Handelsminister maa ikke glemme, at hans egne Partifæller skriver, at Sagen dermed er bragt til en foreløbig Afslutning, og nu har vi oven i Købet hørt, at det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen er særdeles glad over, at der har lydt saadanne Toner her i Rigsdagen, at man snart kan tage fat paa Sagen igen.

Den højtærede Handelsminister sagde, at han var ganske klar over, hvad en Del af Spørgsmaalene skulde tjene til. Ja, de skulde tjene alle til det samme: at skabe Klarhed paa et Omraade, hvor megen Uklarhed hersker. Den Tale, vi har hørt her i Dag af den ærede Formand for Partiet Venstre, som skød Venstres Ordfører til Side og holdt en timelang Tale, som der selvfølgelig maa gives god Lejlighed til at svare paa — jeg kan ikke tænke mig, det er den højtærede Formands Mening, at vi ikke skulde have en saadan Lejlighed —, rammer jo noget helt andet end det, der omtales i Forslaget. Der er jo aldeles ikke Tale om — det kommer jeg til senere —, at hele det Omraade, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal omtalte, omfattes af det foreliggende Ændringsforslag. Men inden jeg vender mig hertil, vil jeg gerne sige endnu et Par Ord til Handelsministeren.

Vi har sat os udenfor Arbejdet, sagde den højtærede Handelsminister. Og saa er der jo dog ingen, der har arbejdet som vi! Det er os, der har stillet Spørgsmaalene, det er os, der har søgt at faa Klarhed, det er os, der har søgt at skabe en Baggrund, saaledes at den høje Rigsdag kunde tage Stilling til hele Spørgsmaalet.

Dernæst sagde den højtærede Handelsminister, at Prisaftaler ikke offentliggøres.

Ja, hvordan er det med Carlsbergs og Tuborgs Kartel? Enhver af os kan slaa efter i Greens Danske Fonds og Aktier og vil dèr kunne se hele Aftalen, og paa en Række andre Omraader kan man gøre nøjagtig det samme. Men altsaa, Handelsministeren siger om to af de største Virksomheder, vi har, at Prisaftaler offentliggøres ikke!

Jeg har spurgt, om Ændringsforslaget dækker London-Resolutionen. Den højtærede Minister siger nej. Den højtærede Mi-

nister siger, at Publicitetsprincippet indeholdes overhovedet ikke i Forslaget. Men alligevel tager han hele dette Forslag, et Forslag, som vil bidrage til at legalisere paa et Omraade, hvor det er overmaade farligt at legalisere.

Man kan aldeles ikke drage en Sammenligning mellem Forholdene i Dag og Forholdene under Krigen. Under Krigen var der et lukket Marked, og saa meget tror jeg dog, den højtærede Handelsminister og jeg kan blive enige om, at det lukkede Marked kræver andre Foranstaltninger end det aabne. At der maa Foranstaltninger til, naar Markedet er lukket, har vi Konservative aldrig bestridt, og det kunde ikke falde mig ind at bestride det. Men paa det aabne, det frie Marked at søge indført Lovforanstaltninger som 25 pCt.'s Bestemmelsen i den gamle § 13 i Loven om uretmæssig Konkurrence eller en Domstolspraksis, som legaliserer et bestemt Forhold, vilde efter min Opfattelse være overmaade farligt.

I øvrigt kan jeg kun beklage, at man fra de ærede Medlemmers Side i saa ringe Grad har beskæftiget sig med de Spørgsmaal, der er stillet. Jeg ved ikke, om Aarsagen dertil er den, at man ikke kan besvare dem, eller man ikke vil besvare dem, men højst besynderligt er det, at Folketingsflertallet sætter sig saa fuldkommen udenfor og i Virkeligheden overlader til Landstinget at tage hele dette Spørgsmaal om fra Grunden af. Men man har jo Haab om, at det høje Landsting vil udrette dette Arbejde. Mest Grund kunde der vel efter det, der er sket, være til at sige, at Folketinget skulde gøre sit Arbejde om, men det skal jeg paa nærværende Tidspunkt ikke gøre, men kun udtale Haabet om — hvad Udtalelser fra Landstingsmænd kunde tyde paa —, at Landstinget vil overveje denne Sag godt.

Jeg skal derefter vende mig med nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal. Det ærede Medlem sagde, at det, der her stilles Forslag om, i Virkeligheden kun er et Supplement til Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed. Dette maa være et Udtryk for, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal hverken kender Loven om Erhvervs- og Arbejdsfrihed eller det Forslag, her er stillet.

Det hedder nemlig i Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfrihed, at

„kollektive Aftaler, som paa uberettiget Maade begrænser den Enkeltes frie Adgang“ o. s. v.,

og det vil i Virkeligheden ikke sige andet end, at Højesteretsdommen i Kolindsund-